

LEVANT

Setmanari catalanista obrer

Numero solt, 10 cèntims
Atrassat, 15 "

DIRECCIÓ: CARRER DE BALMES, 71
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE L'ALEGRÍA, 33 (BARCELONETA)

No's tornan los originals.
Dels articles son responsables sos
autors.

Lo nostre programa

En lo polítich defensarem las Bases de Manresa; y el social lo dividim en dos; en Económich y en Civil. En la primera part defensarem la creació d'una Caixa de retiros, la constitució d'una germandat de malalties, la d'una caixa d'invalids del treball; aixís com la propagació de cooperatives. Una volta constituïdas aquestas caixas s'agruparán totas, constituïhn lo *Banch de Catalunya*, entitat que tindrà pera primer objecte la edificació de casas-xalets al indret de Catalunya que particulars demanin, mediant lo pago de cuotas mensuals fins un determinat número d'anys en quin temps la casa pasará a ser propietat y en quina época lo *Banch de*

Catalunya s'haurá rescabalat del capital invertit y dels interesos corresponent. Mes tart fará las altres operacions a que pugui dedicar son capital aquet Banch en bé de Catalunya; tals com: segurs sobre incendits y vidas, creació d'escolas técnicas y prácticas d'Arts y Oficis, empresas de canalisació d'aigües desicació d'estanys, prestams en garantías, etc. En la part Civil, defensarem, l'implantació de l'ensenyansa obligatoria, privació del treball a la petita edat, creació de juntas de doctors en medicina per estipular las horas máximas y mínimas en cada ofici, per sí; l'implantació del salari mínim d'un home en cada comarca y la creació de tribunals mixtes.

Mots

Ho sentiréu a totas horas, en tots els moments, apropósit de cuansevulga cosa: L'Estat es la garantia de la evolució vers el progrés, es el que ordena la marxa triomfal de la civilisació, el que vetlla per el benestar de la societat, el que busca d'assolir la felicitat del individu.

Totas aquestas frasses, son ja frasses fetas; com la majoria d'ellas, se diuhen sense pensar; ixeu de la boca que's ahont tenen el bressol dons no surten pas de més endins, y van a raure a las orelles dels oyents ja avesadas a sentirlas, en quinas orelles quedan sense arriar tampoch mes endintre.

Esparvera pensar el número de sigles que han sigut necessaris pera embrutir a la humanitat. Se te a be, dir que's camina vers el *ser pensant*; y en veritat, sembla que a lo que's camina es vers el *ser-xerrant*. No fem sino parlar per boca de las besties dels dinou sigles darrers, que al seu torn parlaran per las dels que'ls precediren. Desde l'*Adeu* que dihém al despedirnos, fins a la Justicia externa que invoquéu, hi mitjansan millonadas de paraulas y frasses que pronunciém sense haverlas meditat.

Ni l'Estat es garantia de progrés, ni d'ordre, ni

de benestar de cap classe. L'Estat no es altre cosa que la *forsa del més posada a servey dels méns pera viure a esquena dels més*.

Observéu tots els cassos en que s'hi manifesta la intervenció del Estat, y trovaréu com la seva existencia no te en el fons altre objecte que la coartació de la iniciativa individual que es la verdadera font de progrés.

Vaig a citar un cas.

Un núcleo determinat s'ha proposat a Barcelona trevallar desinteresadament per la salut dels ciutadans. Un dels travalls que ha fet es enganxar en els llochs públichs cartells, recomanant la abstenció d'escupir en terra. En efecte, pujeu a un tranvia y hi veureu en els vidres capsalers, el dit cartell, en el que després de atinadas rahóns encaminadas a convencer al públich de que la saliva es un del microbis, s'hi llegeix en sis idiomas l'imperatiu: *No escupiu a terra!*

Fins aquí, la iniciativa individual. En els castells, l'Estat hi te la seva representació en un simbólich paperet que se nomena *Timbre Móvil de 10 céntimos*.

—Oh—s'ens dirá—es que l'impost va destinat al servici del poble, de la societat!

Perfectament: la cuestió queda reduhida a una